

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἐλέγχου μονοπωλίων καὶ ὀλιγοπωλίων καὶ προστασίας τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Εἶναι κοινὸς τόπος, ὅτι ἡ προστασία τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ, δηλαδή ἡ ἀποτροπὴ δημιουργίας μονοπωλιακῶν ἢ ὀλιγοπωλιακῶν καταστάσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ παρεμποδίσουν τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς ἀγορᾶς καὶ νὰ βλάψουν, οὕτω, τὸσον τὸ συμφέρον τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ, ὅσον καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας γενικώτερον, ἀποτελεῖ ἐν ἑκ τῶν σημαντικῶν καθήκοντων τοῦ Κράτους, ὑπὸ καθεστῶς ἐλευθέρας οἰκονομίας.

2. Ὡς ἐκ τούτου, αἱ νομοθεσίαι ὄλων τῶν προηγμένων χωρῶν περιέχουν σχετικὰς διατάξεις, ἰδίως δὲ προνοοῦν διὰ τὴν ἀποτροπὴν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῆς λειτουργίας TRUSTS, CARTELS ἢ ἐτέρων μορφῶν ἐπηρεασμοῦ τῶν τιμῶν, τῆς παραγωγῆς, τῆς τεχνολογίας κ.λ.π.

3. Ἐπίσης, εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. ὅπως καὶ εἰς τὴν Ε.Κ.Α.Χ., ἰσχύουν λεπτομερεῖς διατάξεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Οὕτως ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης προβλέπει σχετικῶς κυρίως εἰς τὰ ἄρθρα 85 ἕως 90, (ἰδίως δὲ 85 καὶ 86) ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας διατάξεις. Βάσει δὲ αὐτῶν ἐξεδόθησαν καὶ διάφορα Διατάγματα-Κανονισμοὶ τῆς Κοινότητος, τὰ ὁποῖα ρυθμίζουν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς προστασίας τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ.

4. Ἡ Ἑλλάς, μέχρι σήμερον, στερεῖται ἀναλόγου νομοθεσίας, καίτοι τὸ Σύνταγμα, διὰ τῶν ἄρθρων 5 παρ. 1 καὶ 106 παρ. 2, παρέχει τὸ ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο νομικὸν πλαίσιον. Βεβαίως, διατάξεις σχετικαὶ πρὸς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἀνταγωνισμοῦ εὐρίσκονται ἐγκατεστημέναι εἰς τὴν ἀστικὴν ἢ ἐμπορικὴν νομοθεσίαν, πλὴν αὐταὶ οὐδὲν καλύπτουν τὸ ὑφιστάμενον νομοθετικὸν κενόν. Ἐπὶ πλέον, οὐδεὶς διοικητικὸς μηχανισμὸς προβλέπεται ὑπὸ τῆς ἰσχύουσης νομοθεσίας ἵνα ἐνεργῇ προληπτικῶς ἢ κατασταλτικῶς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς παρακωλύσεως, τῆς νοθεύσεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

5. Τὰ κενὰ ταῦτα ἐρχεται νὰ καλύψῃ τὸ εἰσχόμενον πρὸς φήρῃσιν νομοσχέδιον. Τοῦτο ἔχει καταρτισθῆ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰ ἰσχύοντα εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. εἰς τρόπον, ὥστε ἀποτελεῖ, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, καὶ ἐναρμόνισιν τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας πρὸς τοὺς θεσμοὺς τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Κατὰ τὴν κατάρτισίν του δέ, ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν τὰ ἰσχύοντα σχετικῶς εἰς τὰς κυριώτερας χώρας τῆς Δύσεως, ἀλλὰ καὶ τὰ διδάγματα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν θεσμῶν τὸσον εἰς αὐτάς, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ε.Ο.Κ.

6. Ἐν προκειμένῳ παρατηρητέα τὰ ἐξῆς : Εἰς τὰς νομοθεσίας τῶν διαφόρων χωρῶν τρία, κυρίως, συστήματα ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τῶν συμπράξεων ἐπιχειρήσεων ἀκολουθοῦνται :

α) Τὸ σύστημα τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν συμπράξεων ἐπιχειρήσεων.

Κατὰ τὸ σύστημα αὐτὸ ἀπαγορεύονται κατὰ βάσιν αἱ περιορίζουσαι τὸν ἀνταγωνισμὸν συμπράξεις ἐπιχειρήσεων, συνήθως δὲ προβλέπονται καὶ ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως. Αὐταὶ δὲ καθιερροῦνται ἐν συνδυασμῷ πρὸς ὑποχρεωτικὴν ἀναγγελίαν τῶν ἀπαγορευομένων συμπράξεων.

β) Τὸ σύστημα τοῦ κολασμοῦ τῶν καταχρήσεων, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπονται, κατ' ἀρχήν, αἱ συμπράξεις ἐπιχειρήσεων, προβλέπεται ὁμως ἡ δυνατότης ἐξουδετερώσεως τῶν ἐντεῦθεν δυναμένων νὰ προκύψουν καταχρήσεων. Συνήθως καὶ ἡ τοιαύτη ρύθμισις συμπληροῦται διὰ καθιερώσεως ὑποχρεώσεως ἀναγγελίας τῶν συμπράξεων.

γ. Τὸ σύστημα τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀναγγελίας τῶν συμπράξεων πρὸς τὸν σκοπὸν καταχώρισεως των εἰς δημόσια

βιβλία. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο αἱ συμπράξεις εἶναι ἐγκυραὶ, ἐφ' ὅσον ἤθελον ἀναγγελεθῆ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

Τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον νόμου ἐπέλεξε τὸ σύστημα ἐπιφυλάξεως ἀδείας, ἢ-τοι τὸ σύστημα ἀπαγορεύσεως τῶν συμπράξεων. με δυνατότητα ἐξαιρέσεως διὰ πράξεως ἀρμοδίας πρὸς τοῦτο ἀρχῆς, διότι ἐθεωρήθη ὡς τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸν διὰ τὴν ἐλληνικὴν πραγματικότητα καὶ ὡς ἐνῆρμονισμένον πρὸς τὰ ἰσχύοντα εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα (ἄρθρα 85 καὶ 86 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης). Οὕτω προβλέπεται ἡ ἀπαγόρευσις καὶ ἀπόλυτος ἀκυρότης τῶν συμπράξεων ἐκεῖνων, αἵτινες παρακωλύουν ἢ νοθεύουν τὸν ἀνταγωνισμὸν. Προβλέπεται ἐπίσης ἡ δυνατότης ὅπως ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ὠρισμένα συμπράξεις ἐπιχειρήσεων.

7. Εἰδικώτερον, διὰ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ προτεινομένου σχεδίου. Νόμου ὀρίζεται ὅτι ἀπαγορεύονται καὶ εἶναι ἀπολύτως ἄκυροι συμφωνίαι μεταξὺ ἐπιχειρήσεων, ἀποφάσεις ἐνώσεων ἐπιχειρήσεων καὶ οἰασδήποτε μορφῆς ἐνῆρμονισμένη πρακτικὴ ἐπιχειρήσεων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς ἀντικείμενον ἢ ἀποτέλεσμα τὴν παρακώλυσιν, τὸν περιορισμὸν, ἢ τὴν νόθευσιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἀπαριθμοῦνται δὲ αἱ κυριώτεραι σχετικαὶ περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι αἱ προβλεπόμεναι καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 85 1 τῆς Συνθήκης τῆς Ρώμης. Εἶναι δὲ αὐταὶ ὁ ἄμεσος ἢ ἔμμεσος καθορισμὸς τῶν τιμῶν καὶ λοιπῶν ὄρων συναλλαγῆς, ὁ περιορισμὸς ἢ ὁ ἐλεγχος τῆς παραγωγῆς, τῆς διαθέσεως τῆς τεχνολογικῆς ἀναπτύξεως ἢ τῶν ἐπενδύσεων ἢ κατανομῆ τῶν ἀγορῶν ἢ τῶν πηγῶν ἐφοδιασμοῦ, ἢ ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἐφαρμογὴ ἀνίσων ὄρων δι' ἰσοδυνάμους παροχὰς (ὡς ἡ ἀδικαιολόγητος ἄρνησις πωλήσεως ἢ ἀγορᾶς) καὶ ἡ ἐξάρτησις συνάψεως συμβάσεων ἐκ τῆς παρὰ τῶν ἀντισυμβαλλομένων ἀποδοχῆς ἀδικαιολογήτων προσθέτων παροχῶν.

Διὰ τῆς παραγράφου 3 ὀρίζονται αἱ προϋποθέσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν τῆς ἀπαγορεύσεως ὠρισμένα συμπράξεις.

Ἴνα ὑπάρξῃ δὲ τοιαύτη ἐξαιρέσις δέον ὅπως συντρέχουν ἀθροιστικῶς αἱ ἐξῆς προϋποθέσεις :

α. Ἡ ὑπὸ κρίσιν συμφωνία, ἀπόφασις ἢ πρακτικὴ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς παραγωγῆς ἢ τῆς διανομῆς τῶν προϊόντων ἢ εἰς τὴν τεχνικὴν ἢ οἰκονομικὴν πρόοδον ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ συμβολῆς νὰ ὠφεληθῆ καὶ ἡ καταναλωσις.

β. Οἱ περιορισμοί, τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλει εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἢ οἰκεία συμφωνία, ἀπόφασις ἢ πρακτικὴ νὰ περιορίζονται εἰς τοὺς ἀπολύτως ἀναγκαίους πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν, καὶ

γ. Ὅπωςδήποτε, διὰ τῶν ὡς ἀνω συμφωνιῶν, ἀποφάσεων ἢ πρακτικῆς νὰ μὴ ἐπέρχεται κατάργησις τοῦ ἀνταγωνισμοῦ εἰς σημαντικὸν τμήμα τῆς ἀγορᾶς.

8. Πέρα τῶν ἀνωτέρω, τὸ νομοσχέδιον ἐν ἄρθρῳ 2 προβλέπει περὶ προστασίας τῆς ἀγορᾶς καὶ τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ ἐκ τῆς ὑπὸ ἐπιχειρήσεως, ἢ ὁποῖα κατέχει δεσπόζουσαν ἐν τῇ ἀγορᾷ θέσιν καταχρηστικῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς. Ἡ διάταξις αὕτη συμπεροῦεται πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχὴν τοῦ δικαίου περὶ ἀποδοκιμασίας τῆς καταχρήσεως δικαιώματος, ἀρχὴν, ἢ ὁποῖα προκειμένου περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἀνταγωνισμοῦ προσλαμβάνει ἰδιαιτέραν σημασίαν. Καὶ τοῦτο διότι εὐχερὴς εἶναι ἡ καταχρηστικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς δεσποζούσης θέσεως ἐπιχειρήσεως ἐν τῇ ἀγορᾷ θίγουσα αὐτὴν ταύτην τὴν οὐσίαν τοῦ ἐλευθέρου ἀνταγωνισμοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κυριωτέρων ἐν τῇ πράξει, περιπτώσεων αὐτῆς, παρατίθενται αὐταὶ ἐνδεικτικῶς ἐν ἄρθρῳ 2 ὥστε ν' ἀποφευχθῆ καὶ ἡ δημιουργία ἐν προκειμένῳ ἀμφισβητήσεων ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀσφαλείας τοῦ δικαίου καὶ τῶν συναλλαγῶν.

Ἡ ἐνδεικτικὴ ἀπαρίθμησις παρέχει τὴν εὐχέρειαν εἰς τὰ ἀρμόδια ὄργανα νὰ ἐπισημάνουν καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις τὴν καταχρηστικὴν ἐκμετάλλευσιν δεσποζούσης θέσεως καὶ νὰ τὴν ἀποτρέψουν ἢ καταστειλοῦν.

Αί κυριώτεραι, πάντως, περιπτώσεις, αί όποιαί άπαριθμούνται εν τώ νόμω είναι ό έξαναγκασμός πρός καθορισμόν τής παραγωγής, καταναλώσεως ή τεχνολογικής ανάπτυξεως, επί ζημιά τών καταναλωτών ή άνισος μεταχειρίσεις τών έμπορευομένων θέτουσα αυτούς εις μειονεκτικήν εν τώ άνταγωνισμώ θέσιν ίδίως δέ ή άδικαιολόγητος άρνησις πωλήσεως, άγοράς ή άλλης συναλλαγής και ή έξάρτησις τής συνάψεως συμβάσεως εκ τής παρά του άντισυμβαλλομένου άποδοχής προσθέτων όρων άσχετων πρός την σύμβασιν.

Διά τής γενικής διατάξεως του άρθρου 3 όρίζεται, πρός όρσιν ένδεχομένης άμφισβητήσεως ότι αί κατά τά άρθρα 1 και 2 άπαγορεύσεις ένεργούν άνευ άνάγκης προηγουμένης έκδόσεως άποφάσεως άρχής τινος.

Διά του άρθρου 4 προβλέπονται ό καθορισμός τών έπιτροπομένων συγχωνεύσεων Έπιχειρήσεων και ό όρισμός τής έννοιας του όρου «συγχώνευσις Έπιχειρήσεων» πρός άποφυγήν οίασδήποτε άσφαλείας και παρερμηγείας.

9. Λόγω τής άκολουθουμένης ύπό του προτεινομένου σχεδίου νόμου άρχής, περί γενικής άπαγορεύσεως συμφωνιών, άποφάσεων και ένεργειών αί όποιαί δύνανται νά περιορίσων τον έλεύθερον άνταγωνισμόν, ως και περί άπαγορεύσεως τής κωπιαχρητικής έκμεταλλεύσεως τής δεσποζούσης θέσεως Έπιχειρήσεως εις την άγοράν, έκρίθη σκόπιμον όπως διά λόγους συμφέροντος τής Έθνικής Οικονομίας (ώς είναι π.χ. ή προστασία τής Έλληνικής Έμπορικής Ναυτιλιας κλπ.) ή προστασία του κοινωνικού συνόλου, καθιερωθού έναιρέσεις, δυνατότης έξαιρέσεων και ειδικάι ρυθμίσεις. Ούτω διά του άρθρου 5 προβλέπεται ότι :

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τής Έπιτροπής Προστασίας του Άνταγωνισμού και κοινών άποφάσεων, κατά περίπτωσιν, τών Υπουργών Συντονισμού, Έμπορίου Γεωργίας Συγκοινωνιών και Έμπορικής Ναυτιλιας δύναται νά έξαιρώνται τής έφαρμογής τών διατάξεων του νόμου αί κάτωθι έπιχειρήσεις :

- 1. Δημόσια ή κοινής ώφελείας
- 2. Γεωργικά
- 3. Μεταφορών

Έπίσης διά κοινής άποφάσεως τών Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Έμπορίου δύναται νά έξαιρευθού και έτεροι κλάδοι έπιχειρήσεων ή νά θεσπίζωνται ειδικάι ρυθμίσεις.

10. Διά του άρθρου 6, προβλέπεται, ύπό την έπιφύλαξιν τών ύπό διεθνών συμβάσεων άπορρευοσών ύποχρεώσεων, όπως μή έχουν έφαρμογήν αί διατάξεις του προτεινομένου νόμου επί συμφωνιών και άποφάσεων, αΐτινες έχου ώς σκοπόν την έξασφάλισιν προώθησιν ή ένίσχυσιν τών εξαγωγών, εκτός εάν άλλως ήθελεν όρισθ ή διά κοινής άποφάσεως τών Υπουργών Συντονισμού και Έμπορίου κατόπιν γνωμοδοτήσεως τής Έπιτροπής Προστασίας του Άνταγωνισμού. Καί τουτο πρός ύποβοήθησιν τής έξαγωγικής προσταθείας τής χώρας.

11. Βασικόν όργανον δημιουργούμενον δυνάμει του προκειμένου νομοσχεδίου αποτελεί ή Έπιτροπή Προστασίας Έλευθέρου Άνταγωνισμού.

Αί άρμοδιότητες τής Έπιτροπής καθιστούν ταύτην άποφασιστικόν όργανον άσκήσεως τής επί του άνταγωνισμού πολιτικής εν Έλλάδι, διότι αύτη έξετάζει και κρίνει εις τό διοικητικόν επίπεδον τās διαφόρους περιπτώσεις παραβάσεως του έλευθέρου άνταγωνισμού.

Ειδικώτερον, συμφώνως πρός τās διατάξεις του Σχεδίου Νόμου, συνιστάται παρά τώ Υπουργείω Έμπορίου έπταμελής Έπιτροπή προστασίας του Άνταγωνισμού (άρθρον 8) εις την άρμοδιότητα τής όποιας ύπάγονται :

α. Η έκδοσις άποφάσεων επί τών περιπτώσεων, περί ών τά άρθρα 1, παρ. 1, και 2. Έν περιπτώσει διαπιστώσεως παραβάσεως, ή Έπιτροπή δύναται νά άπειυθή συστάσεις εις τās ένδιαφερομένας έπιχειρήσεις ή ένώσεις έπιχειρήσεων όπως παύσουν την παράβασιν, νά ύποχρέωση ταύτας όπως παύσουν την παράβασιν, νά άπειλήση πρόστιμον διά την περίπτωσιν συνεχίσεως ή επανάλήψεως τής παραβάσεως, νά άπειλήση πρόστιμον και νά θεωρήση τουτο καταπεσόν

όσάκις βεβαιούται ή συνέχισις ή επανάληψις τής παραβάσεως και νά έπιβάλη πρόστιμον εις τās ύποπεσούσας εις τή παράβασιν έπιχειρήσεις ή ένώσεις έπιχειρήσεων (άρθρον 9).

β. Η έκδοσις άποφάσεων περί έφαρμογής του άρθρου 1 παράγραφος 3, δι' ών δύναται νά κηρυχθούν, εν όλω ή εν μέρει' ώς ισχυραί άπαγορευόμεναι κατ' άρχήν συμφωνίαί μεταξύ έπιχειρήσεων, άποφάσεις ένώσεων έπιχειρήσεων και περιπτώσεις ένηρμονισμένης πρακτικής ή κατηγορίας τούτων, έφ' όσον αύται πληρούν τās προϋποθέσεις τās άναφερομένας εις την παράγραφον 3 του άρθρου 1 (άρθρον 10).

γ. Η γνωμοδοτήσις επί τών περιπτώσεων τών άρθρων 5 και 6 (περί έξαιρέσεων και ειδικών ρυθμίσεων ώς και έξαγωγικών συμπράξεων).

δ. Η πιστοποίησις, κατόπιν αίτήσεως τής ένδιαφερομένης έπιχειρήσεως ή ένώσεως έπιχειρήσεων, ότι δέν ύφίσταται παράβασις τών διατάξεων τών άρθρων 1, παράγραφος 1, και 2. Η πιστοποίησις αύτη δύναται νά ζητηθ ή και προκειμένου περί μελλούσης νά πραγματοποιηθ ή συμπράξεως έπιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεως δεσποζούσης θέσεως και τουτο πρός ύποβοήθησιν τών έπιχειρηματικών άποφάσεων και άποφυγήν τών δυσμενών έπιπτώσεων εκ τής μελλοντικής διαπιστώσεως παραβάσεων τών άρθρων 1, παράγραφος 1, και 2.

12. Διά την έξασφάλισιν πλήρους έγγυθσεως όρθής και άμερολήπτου κρίσεως, εν άρμονία και πρός την έπιταγήν του άρθρου 87 παρ. 1 του Συντάγματος, έπιτρέπεται προσφυγή κατά τών άποφάσεων τής Έπιτροπής Προστασίας του Άνταγωνισμού, ένώπιον του Διοικητικού Πρωτόδικου Αθηνών και έφεσις κατά τής άποφάσεως αυτού, ένώπιον του Διοικητικού Έφετείου Αθηνών. Κατά τών άποφάσεων του Διοικητικού Έφετείου Αθηνών, έπιτρέπεται αίτησις άναίρέσεως ένώπιον του Συμβουλίου Έπικρατείας. Τόσον ή προσφυγή και ή έφεσις, όσον και ή αίτησις άναίρέσεως, δύναται νά προκειμένου νόμου, δέον νά έκδικάζωνται εντός τριμήνου από τής καταθέσεως των και τουτο πρός έπίσπευσιν τών διαδικασιών διά τον μετριασμόν τών δυσμενών οικονομικών έπιπτώσεων εκ τής ύφισταμένης εκκρεμότητος.

Η δικονομία ένώπιον τών διοικητικών δικαστηρίων προβλέπεται εν τώ νόμω (άρθρ. 14 έως 17) ότι θά είναι βασικώς ή όριζόμενη ύπό του Κώδικος Φορολογικής Δικονομίας και τών περί Συμβουλίου Έπικρατείας ισχυουσών διατάξεων, με τās αναγκαίας εν ύψει του άντικειμένου του νόμου, προσαρμογάς. Ούτω π.χ. εις άσκησιν τών ύπό του νόμου παρεχομένων ένδίκων βοηθημάτων δικαιούται, πλην τών ένδιαφερομένων μερών, και ό Γενικός Έπίτροπος τής Έπικρατείας επί τών τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, έξασφαλιζόμενου ούτω, πλήρεστερου έλέγχου επί τής λειτουργίας του συστήματος προστασίας του έλευθέρου άνταγωνισμού.

13. Πρός ύποβοήθησιν του έργου τής Έπιτροπής Προστασίας του Άνταγωνισμού προβλέπεται ή σύστασις παρά τώ Υπουργείω Έμπορίου Υπηρεσίας Προστασίας του Άνταγωνισμού (άρθρον 7). παρουσίας πρός τās ύφισταμένας εις όλας τās Εύρωπαϊκάς Χώρας, τās Η.Π.Α. κ.λπ. και παρέχεται άφ' ενός μόν ή έξουσιοδότησις όπως διά Πρωεδρικών Διαταγμάτων εκδιδομένων πρότες εις τών Υπουργών Προεδρίας Κυβερνήσεως. Οικονομικών και Έμπορίου. καθορισθ ή όργάνωσις τής Υπηρεσίας, αί όργανικά θέσεις και τά προσόντα πρός κατάληξιν αυτών, άφ' έτέρου δέ όρίζεται, εν άρμονία και πρός τās διατάξεις τών παρ. 2 και 3 του άρθρου 103 του Συντάγματος, ότι δι' άποφάσεως του Υπουργού Έμπορίου προσλαμβάνονται πρύσωπα κατάλληλα διά την κατάληξιν τών αντιστοιχών θέσεων ή άποσπώνται τοιαύτα έξ άλλων υπηρεσιών ή όργανισμών Η άποστολή και άρμοδιότητες τής Υπηρεσίας Προστασίας του Άνταγωνισμού, ώς καθορίζεται διά τής παρ. 3 του άρθρου 7 συνίστανται κυρίως, εις την τήρησιν του Μητρώου Συμ-

παύσεως 'Επιχειρήσεων, εις την υποβοήθησιν της 'Επιτροπής Προστασίας του 'Ανταγωνισμού, εις την εκτέλεσιν των αποφάσεων της και εις την λήψιν όλων των αναγκαίων μέτρων, διοικητικών ή ενώπιον της Δικαιοσύνης δια την εξασφάλισιν της εφαρμογής του παρόντος νόμου.

14. Διά των άρθρων 19 έως 23 του προκειμένου Νομοσχεδίου ορίζονται τα της τήρησης του Ειδικού Μητρώου Συμπράξεως 'Επιχειρήσεων αποτελουμένου εκ του Προσωρινού Μητρώου και του 'Οριστικού Μητρώου Συμπράξεως 'Επιχειρήσεων τα της υποχρέωσης γνωστοποίησεως παλαιών και νέων συμπράξεων, ως και το περιεχόμενον και η συνέπειαι της γνωστοποίησεως. Ειδικότερον ορίζεται ότι εις το οριστικόν Μητρώον Συμπράξεως 'Επιχειρήσεων (άρθρον 19) καταχωρίζονται αι αποφάσεις της 'Επιτροπής Προστασίας του 'Ανταγωνισμού επί θεμάτων η διαφορών άναγομένων εις τας διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 1, έφ' όσον αύται κατέστησιν άμετάκλητοι, και άμετάκλητοι αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου και Διοικητικού 'Εφετείου 'Αθηνών ως και αι αποφάσεις του Συμβουλίου 'Επικρατείας επί των αυτών θεμάτων.

15. Διά των άρθρων 20 και 21 ορίζεται η υποχρέωσις των συμπραττουσών επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων προς γνωστοποίησιν εις την 'Υπηρεσίαν Προστασίας του 'Ανταγωνισμού, των υπό του άρθρου 1, παράγραφος 1, προβλεπομένων συμφωνιών, αποφάσεων και περιπτώσεων ένηρμονισμένης πρακτικής, των ύφισταμένων κατά τον χρόνον θέσεως εν ισχύι του προκειμένου νόμου ως και των πραγματοποιουμένων μετά την θέσιν εν ισχύι αυτού. 'Αποδίδεται 'Ιδιαιτέρα σημασία εις την υποχρέωσιν γνωστοποίησεως, ως ουσιώδους στοιχείου δια την εφαρμογήν της επί του ανταγωνισμού πολιτικής, δι' ό και ό νόμος εν άρθρω 21 παρ. 3 επιβάλλει υποχρέωσιν γνωστοποίησεως και των έπιτρεπομένων συγχωνύσεων, προς άποφυγήν καταστρατηγήσεων των διατάξεων αυτού. 'Εξ άλλου προβλέπονται άυστηραι ποιναι εις βάρος εκάστης των συμπραττουσών και παραλειψασών την γνωστοποίησιν επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, ενώ η γνωστοποίησις, κατ' άρθρα 20 και 21, αποφάσεων ή ένηρμονισμένης πρακτικής εκ των υπό του άρθρου 1 παρ. 1 προβλεπομένων απαλλάσσει της κατά το άρθρον 29, παράγραφος 1, ποινικής ευθύνης τα υπεύθυνα πρόσωπα. 'Επίσης προβλέπεται δια του άρθρ. 22, ότι η γνωστοποίησις δέον να περιέχη άπαντα τα αναγκαία στοιχεία προς διευκόλυνσιν της άρμοδίας άρχης να προβή εις την εξέτασιν της συγκεκριμένης περιπτώσεως ή την ένεργειαν έρευνών κατά τομείς ή τον έλεγχον των συμπράξεων επιχειρήσεων. Τέλος δια του άρθρου 23 ορίζονται αι συνέπειαι της γνωστοποίησεως.

16. Πέρα των ανωτέρω, προς διευκόλυνσιν του έργου της 'Υπηρεσίας Προστασίας του 'Ανταγωνισμού, δια των άρθρων 25 και 26 άφ' ενός μόν ορίζεται η υποχρέωσις των επιχειρήσεων να παρέχουν άπαντα τα αιτούμενα στοιχεία, άφ' ετέρου δέ παρέχεται η δυνατότης εις τους έντεταλμένους υπαλλήλους της 'Υπηρεσίας Προστασίας του 'Ανταγωνισμού, έχοντας τας έξουσίας Φορολογικού 'Ελεγκτού, να έλέγχουν τα πάσης φύσεως βιβλία, να ένεργοϋν έρευνας εις τα γραφεία και λοιπούς χώρους των επιχειρήσεων, να ένεργοϋν κατ' οίκον έρευνας, τηρουμένων των διατάξεων του

άρθρου 9 του Συντάγματος και να λαμβάνουν ένόρκους ή άνωμότους κατά την κρίσιν των, καταθέσεις. Δια του άρθρου 27 ορίζεται ότι οι υπάλληλοι της 'Υπηρεσίας Προστασίας του 'Ανταγωνισμού, λαμβάνοντες γνώσιν άπορρήτων στοιχείων επιχειρήσεων υποχρεοϋνται να τηροϋν περί αυτών έχεμύθειαν, προβλέπονται δέ άυστηραι κυρώσεις δια τους παραβαίνοντας την υποχρέωσιν ταύτην και τοϋτο προς προστασίαν της επιχειρηματικής δράσεως.

17. Δεδομένου ότι η δημιουργία μονοπωλιακών ή ολιγοπωλιακών καταστάσεων παρεμποδίζει την ομαλήν λειτουργίαν της άγοράς, έχουσα σοβαράς συνεπειάς τόσο δια το καταναλωτικόν κοινόν, όσον και δια την 'Εθνικήν Οικονομίαν γενικώτερον παρέχεται υπό του προκειμένου νόμου (άρθρον 24) το δικαίωμα καταγγελίας των παραβάσεων του άρθρου 1, παράγραφος 1, εις πών φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον. Παράλληλως δέ ορίζεται, δια της παραγράφου 2 του άρθρου 24, η υποχρέωσις των δημοσίων υπαλλήλων, των υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των εργαζομένων εις δημοσίαν ή κοινήν ώφελείαν επιχειρήσεις, όπως ανακοινούν άμελλητι εις την 'Υπηρεσίαν Προστασίας του 'Ανταγωνισμού πών ό,τι μανθάνουν κατ' ολονδήποτε τρόπον περί παραβάσεων των διατάξεων των άρθρων 1, παράγραφος 1, και 2.

18. Προς προστασίαν της άρχης του έλευθέρου ανταγωνισμού κατά των πιθανών προπαθειών καταστρατηγήσεως της, προβλέπονται ποινικαι κυρώσεις κατά των παραβατών των διατάξεων του νόμου (άρθρα 28-30).

19. Δια του άρθρου 31 ορίζονται τα τέλη των κατά τον προτεινόμενον νόμον διαδικασιών.

20. Δια του άρθρου 32 προβλέπεται η έκτασις της εφαρμογής του νόμου, λαμβανομένης μερίμνης, ώστε οϋτος να καταλαμβάνη τας άπαγορευόμενας υπ' αυτού πράξεις, έφ' όσον έπενεργοϋν εν 'Ελλάδι, έστω και αν αύται γίνωνται εκτός αυτης, ή αι οικείαι επιχειρήσεις δέν έχουν εγκατάστασιν εν 'Ελλάδι.

21. Δια των άρθρων 33 έως 36 ρυθμίζονται τα της δημοσιεύσεως εις την 'Εφημερίδα της Κυβερνήσεως αποφάσεων εκδιδομένων κατά τον προτεινόμενον νόμον, τα των επιδόσεων, τα της εισπράξεως των βάσει αυτού επιβαλλομένων προστίμων και τα των διατηρουμένων διατάξεων.

22. Τέλος, δια του άρθρου 37 ορίζεται η έναρξις εφαρμογής του προκειμένου νόμου.

'Εν 'Αθήναις τη 18 Αυγούστου 1977

Οι 'Υπουργοί

Συντονισμού	Προεδρίας Κυβερνήσεως
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ	Γ. ΡΑΛΛΗΣ
Οικονομικών	Δικαιοσύνης
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ	Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ
'Εμπορίου	
Ι. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ	